

ERGENEKON
BELGELERİNDE
FETHULLAH
GÜLEN
VE
CEMAAT

Nedim ŞENER

DESTEK YAYINLARI: 104
ARAŐTIRMA / İNCELEME: 14

ERGENEKON BELGELERİNDE FETHULLAH GÜLEN VE CEMAAT NEDİM ŞENER

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Editör: Senem Yılmazyerli

Kapak: Fikirhane

Teknik Hazırlık: Esmâ Çerçil

Destek Yayınları:

13. Baskı: Ocak 2013

14. Baskı: Ekim 2013

15.-16. Baskı: Ocak 2014

17. -18. Baskı: Eylül 2016

Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-9944-298-95-7

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel.: (0) 212 252 22 42

Fax: (0) 212 252 22 43

www.destekyayinlari.com

info@destekyayinlari.com

[facebook.com/DestekYayinevi](https://www.facebook.com/DestekYayinevi)

twitter.com/destekyayinlari

[instagram.com/destekyayinlari](https://www.instagram.com/destekyayinlari)

İnkılap Kitabevi Baskı Tesisleri

Matbaa Sertifika No: 10614

Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8

Yenibosna – Bahçelievler / İstanbul

Tel: (0212) 496 11 11

ERGENEKON
BELGELERİNDE
FETHULLAH
GÜLEN
VE
CEMAAT

Nedim ŞENER

Nedim Şener

Yaklaşık 20 yıldır gazetecilik yapan Nedim Şener'in yayınlanmış dokuz kitabı bulunmaktadır. Mesleki alanda birçok ödül kazanan Nedim Şener, "Dink Cinayeti ve İstihbarat Yalanları" kitabıyla Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI) tarafından belirlenen 60 Dünya Basın Özgürlüğü Kahramanı arasında yer aldı.

IPI'nın 60 kuruluş yıldönümünde belirlenen 60 Dünya Basın Özgürlüğü Kahramanı arasında 1979 yılında öldürülen Milliyet gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Abdi İpekçi ve 2007 yılında öldürülen Agos gazetesi sahibi Hrant Dink' ile birlikte yer alan Nedim Şener bu kitabıyla Türkiye Gazeteciler Cemiyeti 2009 yılı Basın Özgürlüğü ödülü, 2010 Yılı Türkiye Yazarlar Birliği'nin Düşüncü ve İfade Özgürlüğü Ödülü ile Abdi İpekçi Gazetecilik Ödülü kazanmıştır.

KİTAPLARI

Tepeden Tırnağa Yolsuzluk (Metis Yayınları 2001)

Naylon Holding (OM Yayınları 2002)

Uzanlar-Bir Korku İmparatorluğunu'nun Çöküşü(Güncel Yayıncılık)
(2004)

Kod Adı Atilla (Güncel Yayıncılık) (2004)

Fırsatlar Ülkesinde Bir Kemal Abi (Güncel Yayıncılık) (2006)

Hayırsever TERRORIST(Güncel Yayıncılık)(2006)

Dink Cinayeti ve İstihbarat Yalanları (Güncel Yayıncılık)(2009)

Ergenekon Belgelerinde Fethullah Gülen ve Cemaat(Güncel Yayıncılık)(2009)

Uğur Dündar İste Hayatım(Doğan Yayıncılık)(2010)

GAZETECİLİK ÖDÜLLERİ:

Uluslararası Basın Enstitüsü(IPI) Dünya Basın Özgürlüğü Kahramanı ödülü

2010 Türkiye Yayıncılar Birliği Düşünce ve İfade Özgürlüğü ödülü verildi

2010 Abdi İpekçi Gazetecilik Ödülü aldı.

2009 yılında da Türkiye Gazeteciler Cemiyeti "Basın Özgürlüğü" ödülüne layık görüldü.

2007 yılında Çağdaş Gazeteciler Cemiyeti Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Ödülü kazandı.

2003 yılında Transparency International (TI)'nın Türkiye ofisi Toplumsal Saydamlık Hareketi Derneği (TSHD) tarafından "Uluslararası Dürüstlük Ödülü" Türkiye adayı seçildi.

2002 Sedat Simavi Gazetecilik Ödülü.

1998 Metin Göktepe Gazetecilik Ödülü,

1998, 1999, 2000 Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yılın Ekonomi Muhabiri ödülleri.

İÇİNDEKİLER

YENİ BASKIYA ÖNSÖZ.....	7
1. BÖLÜM:	
FETHULLAH GÜLEN VE ERGENEKON.....	17
2. BÖLÜM:	
MİT BELGELERİYLE FETHULLAH GÜLEN.....	39
3. BÖLÜM:	
FETHULLAH GÜLEN VE POLİS.....	61
4. BÖLÜM:	
ASKER VE FETHULLAH GÜLEN.....	149
5. BÖLÜM:	
DARBE BELGESİ Mİ, KOMPLO BELGESİ Mİ?.....	221
SONUÇ:	
FETHULLAH GÜLEN HAREKETİ SİYASETİNİÇİNDE.....	243
EK-1:	251
SONUÇ	277
EK-2:	279

YENİ BASKIYA ÖNSÖZ

CEMAATTEN, HAREKETE, HAREKETTEN ÖRGÜTE Mİ?

Bu kitabı 2009 yılı Temmuz ayında *Ergenekon Belgelerinde Fethullah Gülen Ve Cemaat* adıyla yayınlamıştık. Kitabın hiçbir yerinde Fethullah Gülen ve onu destekleyenler için tarikat yada örgüt nitelemesi yapmamıştım.

Çünkü insanların bir görüşe veya tutuma kendilerini yakın hissetmesi ve içinde olması doğaldır. Kurumsal bir çatı altında toplanmasında da ne yasal ne de sosyal bir engel yoktur.

Türkiye’de devletin her kurumunda etkili olan ve birbirlerini tanımasalar da aralarında bağlantıları sağlayan kişilerin olduğu bir yapılanma elbette merak konusudur. Çünkü bu yapının, hareketin üyesi olmayan diğer yurttaşların yaşamları üzerinde de etkisi vardır. Bu nedenle aklı başında birçok insan Fethullah Gülen hareketinin şeffaf olması çağrısında bulundu. Ancak bu çağrı hiçbir zaman karşılık görmedi.

Fethullah Gülen ve cemaatin söylemleri ile cemaatin tutumunda, “görünen” ile “yaşanan” arasında var olduğu düşünülen ve hissedilen fark elbette özgür bireylerin ilgisini ve tepkisini de çekecektir.

Cemaat kendisi hakkındaki şeffaflık taleplerine cevap vermeyince önümüzdeki en önemli kaynağı değerlendirmek istedim. O kaynak Ergenekon davası iddianamesinin ekleri arasında bulunan Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT), Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM), Mülkiye Teftiş Kurulu raporları ve Genelkurmay Başkanlığı ile Jandarma Genel Komutanlığı’nın resmi raporlarıydı. Hepsini bir bütünlük içinde yayınlamak istedim.

Cemaatin insanları korkutan gücünün ilk hukuki testi Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner'in tutuklanması ile sonuçlanan soruşturmaydı.

Cihaner, İsmailağa Cemaati diye başladığı soruşturmada Fethullah Gülen Cemaati'ne ulaştı. Türkiye genelinde bir soruşturma yürütürken bir anda kendisini Ergenekon Davası sanığı olarak buluverdi.

Basında Cihaner'in başına gelenlerin cemaat operasyonu olduğu sıkça yazıldı. Başsavcının yorumu da böyleydi.

Ben kitabımda cemaatin faaliyetlerini "örgüt" diye nitelemekten 2010 yılı Ağustos ayında Emniyet Müdürü Hanefi Avcı'nın kaleme aldığı *Haliç'te Yaşayan Simonlar Dün Devlet Bugün Cemaat* kitabı ortalığı sarstı.

Hanefi Avcı, kitabında varlığı hissedilen cemaatin polis, adliye ve ordu içine uzanan bağlantılarını deşifre etti.

Kendisi de bir zamanlar cemaate yakın duran ve çocuklarını cemaatin okullarından Samanyolu Koleji'nde okutan Avcı, cemaate bağlı polislerin devletin hukukuna değil cemaatin isteklerine göre davrandığını iddia etti. Adeta Fethullah Gülen Cemaati'ne savaş açtı. Yıllarca sol örgütlere karşı operasyonlar yapan, solculara yaptığı işkencelerle anılan Hanefi Avcı bir anda yasadışı sol bir örgüte "yardım ve yataklıktan" tutuklandı.

Avcı Silivri cezaevine konuldu. Yaşadıklarını cemaatin operasyonu olarak adlandırdı.

Hanefi Avcı kitabında cemaatten harekete, hareketten örgüte dönüşen bir yapılanmadan söz ediyor ve insanların özgürlüklerini tehdit ettiğini anlatıyor.

Hanefi Avcı'nın bu kitabın sonuna da konulan iddialarının doğru olup olmadığı zamanla ortaya çıkacak ancak, kitabın içindeki resmi raporlarla benzeşen yönü olduğu da gözden kaçmıyor.

İşte bu kitabı okurken bunu göz önünde bulundurmak gerekiyor.

Ekim 2010, İstanbul

ERGENEKON SANDIĞINDAN ÇIKAN GÜLEN KÜLLİYATI

“Yabancılar doğru anlarken, bizde bazılarının anlayışsızlığı devam ediyor...”^(*) Evinin “mütevazı” salonunda ağırladığı ziyaretçiler arasında bulunan *Zaman* gazetesi yazarı Hüseyin Gülerce’ye bu ifadelerle yakınıyordu Fethullah Gülen, Samanyolu televizyonunda ana haberleri izlerken... Almanya’daki uluslararası Gülen konferansında Prof. Thomas Michel’in konuşmasının aktarıldığı haber üzerine bu değerlendirmeyi yapıyordu...

“Anlayışsızlar”ın anlayamadığı, (Gülen’in kendi ifadesiyle) “Gönüllüler Hareketi”nin amacı ve faaliyetleriydi. Yandaşlarının “Fethullah Gülen Hareketi”, uzağında bulunanların “Fethullah Gülen Cemaati”, karşı olanların ise “Fethullah Gülen Tarikatı” ya da kısaca “Fethullahçılar” diye tanımladığı oluşumu kastediyordu “Hocaefendi”...

Tedavi göreceği gerekçesiyle 1998 yılında Türkiye’den ayrıldı ve ABD’ye gitti. 10 yıldan bu yana bu ülkede yaşıyor. Pensilvanya’da ikamet ettiği çiftlik evi sıkı güvenlik önlemleriyle korunuyor...

Hakkında açılan davalar beraatle sonuçlandı. Bizzat Adalet Bakanı’nın ifadesiyle, ülkeye dönmesinde hukuki açıdan da hiçbir engel bulunmuyor. Ama belli ki, süregelen bir “anlayış” sorunu var orta yerde...

Peki, neydi bu anlayış sorununun temelinde yatan “dahili” nedenler?..

(*) Hüseyin Gülerce. 29.06.2009. *Zaman* gazetesi

Bu soruya yanıt olarak pek çok gerekçe sıralamak mümkün... Ancak, özellikle iki temel noktaya işaret etmekte yarar var: Birincisi, bizzat Fethullah Gülen adı ve bu ad etrafında düğümlenen olgular. Bu çerçevede, çeşitli vesilelerle ve çeşitli yollarla basına ve televizyonlara yansıyan vaaz kasetlerinde dile getirdiği görüşler, yorumlar... İkincisi ise, cemaat içinde yer almış kişilerin; cemaatin amaçları, çalışma yöntemleri ve sosyo-politik yaşamı biçimlendirme iddialarına dair toplumda endişe yaratan açıklamaları...

Kuşkusuz, toplumun değişik kesimlerinde bu iki olgu üzerine farklı görüşler söz konusu. Dahası, bu olguların süreç içinde önem sırasını değiştirmesi ve algı değişikliğine yol açması da pekâlâ mümkün.

Ancak bir üçüncü olgu var ki, kafalardaki soru işaretlerini ve endişeleri sürekli kılmaya yetiyor. O da pek çok kişinin üzerinde uzlaştığı “şeffaflık” sorunu...

Bu çerçevede, tartışma gündeminde yer alan bir diğer önemli soru ise, sayıları giderek artan ve kamuoyu oluşturmada önemli bir güç haline gelen “cemaate yakın medya kuruluşlarının; kamu hizmeti niteliği taşıyan yayıncılık mı yaptıkları yoksa asıl olarak belirli bir grubun propaganda aracı olarak mı işlev gördükleri” sorusudur.

Şeffaflığın gereği olarak okulların, üniversitelerin, dershanelerin, yurtların, Işık Evleri’nin, kursların, kampların yerleri, sahipleri, yöneticileri, finansörleri; öğrencilerin, rehberlerin, belletmenlerin, hatta “imam”ların, “abilerin” kimlikleri, nitelikleri; verilen eğitimin içeriği ve niteliğinin bilinmesi ve kamu denetimine açık olması keyfiyet değil bir zorunluluktur.

Anlaşılamama sorunu açısından ise, Fethullah Gülen’in büyük önem atfettiği “istişare” kurulları üyelerinin, mahalle, ilçe, il ve Türkiye genelindeki üyelerinin isimlerinin bilinmesi yararlı olmaz mı?

Eğer sivil nitelikli bir toplumsal hareket kimliği taşı-

yorsa organizasyon şeması, yönetim kadrosu ve tüzüğü-
nün bulunması gerekmez mi?

Öğrencilere yardım amacıyla kurulmuş dernekler ve vakıfların, onlara bağış yapanların isimlerinin açık olarak bilinmesi yanında, cemaate “himmette” bulunan işadamlarının kimliklerinin de açık olması, bilinmesi gerekmez mi?

İşte bu çerçevede, kendisini bir bakıma batının “sivil toplum hareketi” niteliğinde konumlandıran Fethullah Gülen Cemaati’nin, söz konusu yapıların sosyal karakterinden farklı olarak “şeffaf”lık ve “hesap verebilirlik” konularında ciddi açıkları bulunduğu tartışma götürmez bir gerçektir.

Tüm bu soruların açıklıkla yanıt bulması, elbetteki toplumun rahatlaması ve hareket üzerinden süren tartışmaların sağduyu temelinde uzlaşma şansı yakalaması bakımından büyük önem taşıyor.

Şeffaflık, Fethullah Gülen’in bizzat kendi ifadesiyle, “birilerinin onu yanlış değerlendirip hakkında su-i zanna kapılarak günaha girmesine sebep olmama” adına da bir zorunluluktur.

Dahası şeffaflık, bu kavramı “bir üslup güzelliği” diye niteleyen cemaatin “kendisini daha doğru ve daha iyi anlatabilmesi” için de bir gerekliliktir.

Böylece Pensilvanya’da yaşayan Fethullah Gülen, Işık Evleri’ne himmette bulunan işadamlarının parasının ihalelerdeki yolsuzluklardan gelip gelmediğini de açıkça görecektir, bu konuda yalnızca kendisine verilen bilgilerle yetinmek zorunda da kalmayacaktır.

Nasıl mı?

Eğer Işık Evleri’ne ya da cemaate yardımda bulunan kişilerin isimleri ve yaptıkları işler toplumun, devletin ve basın denetimine açılırsa, bu kişiler hakkındaki bilgiler de ortaya çıkacaktır. Böylelikle, ibadeti yaşam biçimi hali-

ne getiren Risaeli Nur öğrencilerinin kursağından da “haram” para geçmemiş olacaktır.

Bilindiği gibi yolsuzluk yalnızca ondan beslenenleri değil, toplumu çürüten bir hastalıktır ve herkes tarihin bu ahlak dışı ezeli virüsüyle mücadele etmek zorundadır.

Eğer şeffaflık olmazsa, Fethullah Gülen’in ömrünü verdiği hareketi de bu öldürücü virüsün etki alanından uzak kalamaz. Dolayısıyla, “cemaate himmette bulunan işadamları acaba hangi ihale karşılığı bağışta bulunuyor” sorusu da hep gündemde kalır.

İşte bu yüzden cemaat “anlaşılacak” istiyorsa, bu ve benzeri durumlara şeffaflıkla yanıt verebilmelidir. Herkes ve her kurum gibi...

“Anlaşılamama” olgusunun “harici” nedenlerine gelince...

Artık çoğu insan, Fethullah Gülen ve cemaatini “aynı duygu heyecan ve hedefi paylaşanların bir araya geldiği bir hareket” şeklindeki tariflerle yetinmiyor.

Hedefi içirse, “Hakk’ın rızasını kazanmak” şeklindeki açıklama yeterince tatmin edici bulunmuyor.

Harekete şüphe ile bakanlar açısından ise, Fethullah Gülen hakkındaki resmi raporlar farklı bir anlam taşıyor. Cemaate yakın medya kuruluşları, yalnızca 115 ülkede sahip olunan okullardan bahsederken, ekonomi, siyaset ve sosyal alanlardaki bağlantılarını açık olarak konuşmuyor. O yüzden bilim adamları, aydınlar, gazeteciler, devletin resmi kurumları farklı boyutlarda sorgulama refleksi gösteriyorlar. “Cemaat ne amaçlar, kaç üyesi vardır, nasıl örgütlenmiştir, kim destekler, yabancı ülke bağlantısı var mı” gibi sorulara (doğru, eksik ya da yanlış) yanıt veren ve her zaman ulaşılabilecek mümkün olmayan bu belgelere yöneliyorlar.

Bu kitapta yer alan belgelerin böylesi bir ihtiyacı ne

ölçüde karşıladığı tartışılabilir. Ama Fethullah Gülen'in ifade ettiği şekilde, "cemaatin anlaşılmasının" temel nedenlerinden birini oluşturduğu da gerçek.

Dolayısıyla bu açıdan bakıldığında da, cemaat tam anlamıyla şeffaflaşana kadar Ergenekon davası ekleri arasında bulunan Türkiye Cumhuriyeti güvenlik kurumlarının hazırladığı resmi istihbarat raporları anlam taşımaya devam edecektir.

Nitekim, "gizli bir örgütlenme" düşüncesi yaratan kendi propaganda faaliyetleri dışında, hareket hakkındaki en büyük bilgi yığını da bu raporlarda yer alıyor.

Devlet ve Fethullah Gülen "anlaşmazlığının" arkasındaki bu raporlar, adeta bir "külliyyat" gibi Ergenekon davasının ekleri arasında karşımıza çıkıyor...

* * *

Şurası açık ki, ilerleyen sayfalarda da görüleceği gibi, devletin Fethullah Gülen grubuna bakışı, kimin iktidarda bulunduğuyla bağlı olarak değişiyor.

Kitapta yer verilen raporlarda, bazen övülen Fethullah Gülen'in faaliyetleri çoğu zaman da tehlike olarak görül-müş. Hazırlanan raporlara göre, Fethullah Gülen ve grubu hakkında görüşünü hiç değiştirmeyen ve onun "ılımlı bir İslam devleti"ni amaçladığı yönündeki düşünceye sahip olan tek kurum ise Türk Silahlı Kuvvetleri olmuş...

Bu kitabı okurken akıldan çıkarılmaması gereken; Fethullah Gülen'in, "terör örgütü kurmak ve yönetmek" iddiasıyla açılmış davalardan beraat ettiği ve yaşadığı Amerika Birleşik Devletleri'nden Türkiye'ye dönmesinde hukuki hiçbir engelin bulunmadığıdır. Zaten Ergenekon dosyası eklerindeki belgelerde de Fethullah Gülen Cemaati hakkında terör örgütü olduğuna dair bir iddia yer almıyor. De-

ğişik tarihlerde hazırlanan raporlarda asıl olarak, cemaatin bürokrasi ve özellikle Emniyet teşkilatındaki örgütlenmesine dikkat çekiliyor ve bu çerçevede oluşan sorulara hayli çarpıcı, bir o kadar da iddialı yanıtlar veriliyor.

Fethullah Gülen ve cemaati hakkında, en eskisi 1990'lı yılların başına, sonuncusu Genelkurmay'ın 2004, Emniyet Müdürlüğü'nün 2006 tarihli raporlarına dayanan belgeler, tüm tartışmalara rağmen, en azından "resmi gözle" Fethullah Gülen ve cemaatinin ne olduğunu, cemaatin polis içindeki elemanlarını, destekçilerini, amaçlarını ve büyüklüğünü okuma fırsatı veriyor.

Bilindiği gibi dava dosyalarının ekleri, genellikle iddia olunan suçlarla ilgili kanıt, ifade ve belgeleri barındırır. İşte Ergenekon dosyasının şaşırtıcı yönlerinden biri de, devletin üç önemli kurumunun; Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT), Emniyet Genel Müdürlüğü ve Genelkurmay Başkanlığı'nın Fethullah Gülen Cemaati hakkında düzenlediği raporlara, ekler arasında yer verilmesi... Böylece savcılar, kasit olmasa da "Ergenekon belgeleriyle Fethullah Gülen" okuması yapılmasına da olanak yaratıyorlar. Savcılar, "bu belgelerin dava konusuyla ilişkisi yoktur" deyip bunları bir kenara atmış olababilirlerdi. Ama dosyada bırakmayı tercih ettiler.

Ergenekon davası sanıklarının işyeri ile evlerinde yapılan aramalarda birçok belge bulundu. Bu belgeler sayısız gazete, televizyon ve internet sitelerinin haberlerine ve kitaplara kaynaklık etti.

Dolayısıyla, kocaman bir ormanda tek tek ağaçlara bakmak gibi, ayrıntılara inildiğinde Fethullah Gülen'in adının geçtiği resmi raporların, geneli itibarıyla paralellik gösterdiği gözleniyor. Davanın sanıklarından Cumhuriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi Mustafa Balbay'a ait olduğu iddia edilen günlüklerde yer alan MİT eski Müsteşarı Şenkal Atasagun'a ait görüşler ise, o bütün içindeki boşlukların dolmasında etkili oluyor.

Dolayısıyla, Balbay'a ait olduğu ifade edilen günlüklerin büyük bölümü basın tarafından ciddiye alınırken, Gülen ve cemaati hakkında dile getirilen iddia, görüş ve değerlendirmelere sırt çevirmek olamazdı.

Ve son bir not daha: Kitapta, toplumun her kesiminde yoğun olarak tartışılan Fethullah Gülen ve cemaati ile ilgili bazı bilgileri vermeyi amaçlarken, konuyla ilgili belgelerde -ki, tamamı aleniyet kazanmış olmakla birlikte- çeşitli şekillerde adı geçen ve bir kısmı hâlâ görevde bulunan kişilerin adları, deşifre etmeme kaygısıyla kısaltılarak verilmiştir. Dolayısıyla da okuyucunun, bunu bir otosansür olarak görmeyeceği inancındayım.

* * *

Her ilde onlarca "Işık Evi", öğrenci yurtları, dershaneler, üniversiteye hazırlık kursları ve üniversiteleriyle eğitim alanları...

100'e yakın ülkede sayıları 500'e yaklaşan, okul, üniversite, dil kursu, kültür merkezi vb eğitim kurumu...

Ulusal, uluslararası ve yerel yayın yapan onlarca dergi, gazete, radyo ve televizyondan oluşan devasa bir medya gücü...

Onlarca dernek, derneklerin bağlı bulunduğu yedi federasyon ve çatı örgütü konfederasyonla iş dünyasında büyük bir örgütlü güç...

Cemaat mensuplarının kendi ifadelerine göre, sayısı beş milyona ulaşan bir aidiyet merkezi...

Bu tablo sosyal bir olgu mu, yoksa MİT eski Müsteşarı Şenkal Atasagun'un deyimiyle ABD'nin Yeşil Kuşak projesiyle başlayan dönüşüm projesinin parçası mı?

İşte bu temel soruya verilecek yanıtı şekillendirebilmek

için, Ergenekon dosyasına da göz atmak gerekiyor diye düşünüyorum.

İster Fethullah Gülen Cemaati, ister Fethullah Gülen Hareketi, isterseniz de “Gönüller Hareketi” deyin, eğer yazdıklarınız bu örgütlenmeyle ilgili övücü sözler içermiyorsa, çevrenizden “uyarı” almanız kaçınılmaz...

Başka bir ifadeyle, ya hiçbir şey yokmuş gibi davranacaksınız ya da öveceksiniz.

Bu kitapta yazılanlar, yalnızca Ergenekon adı ile bilinen soruşturma ve arkasından açılan davanın eklerinde bulunan belgeleri aktarmaktan ibaret olsa da “başıma geleceklere hazır olmam” konusunda çok sayıda uyarı aldığımı söylemeliyim.

Bu süreç bana gösterdi ki; Fethullah Gülen grubu ya da Fethullah Gülen Hareketi'nin gücü ile ilgili söylentiler, insanların zihinlerinde hayli çarpıcı düşünceler, hatta endişeler yaratmış durumda... Sorular endişeyi, endişeler ise beyinlere yerleşen korkuları büyütüyor...

Eğer gazeteci kimliği taşıyorsanız ve mesleğinizi dürüstlük, tarafsızlık, objektif bakabilme temelinde sürdürmeye çalışıyorsanız; araştırdığınız olgu ve olaylar sizi “otosansür”e değil ama “otokontrol”a götürür. Ben de mesleğimin bana yüklediği sorumluluğun gereğini yerine getirmek istiyorum.. “Susmama hakkımı” kullanarak tartışmak istiyorum.

Nedim Şener
Haziran 2009

BİRİNCİ BÖLÜM

FETHULLAH GÜLEN VE ERGENEKON

- Fethullah Gülen Ergenekon'daki iddialara neden taraf görünüyor?
- Tuncay Güney, polisteki ifadesinde Fethullah Gülen ile ilişkisine dair neler söyledi?
- Veli Küçük ile Fethullah Gülen arasında geçmişe dayanan bir ilişki var mıydı?
- Ergenekon yapılanmasıyla Fethullah Gülen çatışıyor mu?

(*) Tüm döküman ve tutanaklardan aktarılan metinler, belge niteliğini korumaları için, (zorunluluklar dışında) yazı ve anlatım yanlışlarıyla bırakıldı.